

DAGINDELING:

9u45: voorwoord - *Roel De Cuyper*

10u: Dubbel Diagnose: weg van terug geweest - *Geert Dom*

10u30: discussie

10u45: Ingetapete integriteit - *Catherine Claeys*

11u15: discussie

11u30 – 11u50: pauze

11u50: Dubbeldiagnose? Dubbel Dosis! - *Philippe Hennaux*

12u20: discussie

12u35 – 13u50: lunch &
gelegenheid tot bezoek nieuwbouw

13u50: In vertrouwen - *Karel Van Acker & Marty Matthys*

14u30: Villa Voortman,
een ontmoetingshuis in de stad - *Dirk Bryssinck*

15u10 – 15u25: pauze

15u25: Slotdebat

15u45: nawoord

16u – 17u: receptie

PRAKTISCHE GEGEVENS:

20 oktober 2017 (vanaf 9u45)

PCGS

Weststraat 135

9940 Sleidinge

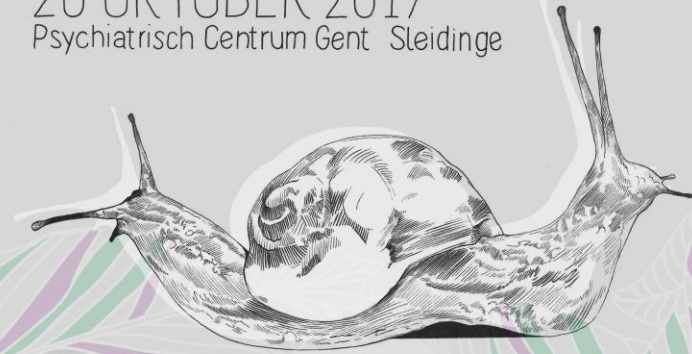
Inschrijvingen: sara.wuyts@pcgs.be

Kostprijs: €70

Rekeningnr: BE97 7370 3496 9149 met vermelding van
uw naam + Studiedag dubbeldiagnose

Accreditering is aangevraagd.

What's in a name
terugblik op 15 jaar Dubbeldiagnose
20 OKTOBER 2017
Psychiatrisch Centrum Gent Sleidinge

moderator: GUY TEGENBOS

sprekers: GEERT DOM, CATHERINE CLAEYS,
PHILLIPPE HENNAUX, DIRK BRYSSINCK,
MARTY MATTHYS & KAREL VAN ACKER

panel: RIK LOOSE, STIJN VANHEULE, PIERRE ZAEYTYDT

MODERATOR:

Guy Tegenbos

Guy Tegenbos is Senior journalist bij De Standaard. Met zijn lange staat van dienst gaat de interesse van Guy Tegenbos vooral uit naar de Vlaamse en Belgische politiek, de institutionele hervormingen en de bestuurlijke organisatie. Ook wordt hij alom geprezen als een expert inzake het economisch en begrotingsbeleid, onderwijs en onderzoek, gezondheidszorg en welzijn, sociale zekerheid, arbeidsmarkt, sociale economie, wonen en de nieuwe Vlamingen.

SPREKERS:

Geert Dom

Prof. Dr. Geert Dom is psychiater en reeds 20 jaar een autoriteit inzake verslavingszorg. Hij werkt als hoofdgeneesheer in het psychiatrisch centrum van de Broeders Alexianen in Boechout en is verbonden aan CAPRI, het psychiatrisch onderzoekscentrum van de Universiteit Antwerpen.

Catherine Claeys

Catherine Claeys is psycholoog en psychotherapeut. Tot voor kort werkte zij op de afdeling voor Dubbele Diagnose PCGS.

Philippe Hennaux

Dr. Philippe Hennaux is psychiater, psychoanalyticus en voorzitter van ASBL l'Equipe. Hij is de bezieler van La Pièce, een Brusselse therapeutische gemeenschap waar dubbele diagnosepatiënten worden opgevangen.

Michel Batugowski

Oprichter van La Pièce en Babel, instellingen sinds 1997 gespecialiseerd in dubbele diagnose psychose/verslaving.

Karel Van Acker

Karel Van Acker verbleef enkele jaren geleden op de afdeling voor Dubbele Diagnose en in het woonproject @14. Momenteel is hij aan het werk als onthaalmedewerker in het sociaal restaurant Parnassus in Gent.

Marty Matthys

Marty Matthys is creatief therapeut en milieutherapeut op de afdeling voor Dubbele Diagnose PCGS.

Dirk Bryssinck

Dirk Bryssinck is psycholoog, psychoanalyticus en bezieler van Villa Voortman in Gent, een laagdrempelig ontmoetingshuis, werkend volgens de principes van de sociale psychiatrie.

PANEL:

Rik Loose

Dhr. Dr. Rik Loose is psycholoog en psychoanalyticus. Hij is lid van de Nieuwe Lacaniaanse School (NLS), de Wereld Associatie van Psychoanalyse (WAP) en huidig voorzitter van de Irish Circle of the Lacanian Orientation of the New Lacanian School (ICLO-NLS). Hij was hoofd van het Departement van Psychoanalyse in DBS School of Arts in Dublin waar hij nu Senior Lecturer is.

Stijn Vanheule

Prof. Dr. Stijn Vanheule is klinisch psycholoog en psychoanalyticus. Hij is als hoofddocent verbonden aan Universiteit Gent en voorzitter van de vakgroep Psychoanalyse en Raadplegingspsychologie. Tevens is hij lid van de New Lacanian School en auteur van Psychose anders bekeken.

Pierre Zaeytydt

Dr. Pierre Zaeytydt is coördinerende arts in CHP (Hospital Center Psychiatric). Hij stond met de service Dédale mee aan de start van de Waalse tegenhanger van het federale dubbele diagnoseproject.

INHOUD:

"Dubbel Diagnose: weg van terug geweest". (Geert Dom)

"Het concept dubbel diagnose, het samengaan tussen verslaving- en psychische aandoeningen, is 30 jaar oud. Althans als men uitgaat van de wetenschappelijke literatuur hieromtrent én de inspanningen om binnen de geestelijke gezondheidszorg inhoudelijk en organisatorische een gepast aanbod voor deze patiënten te creëren. Wat hebben die dertig jaar ons geleerd? Staan we veel verder wat betreft behandelinhoud, vorm en preventie? Na dertig jaar verwacht je enige eenduidigheid, maar onderzoek doet vooral twijfelen. In de presentatie blikken we benieuwd voor - en achteruit."

"Ingetapete Integriteit". (Catherine Claeys)

"Dubbele Diagnose is niet louter het gepaard gaan van psychose en toxicomanie, maar betreft een problematiek die een specifieke eigenheid heeft die hieraan voorbijgaat. De twee stoornissen verhouden zich niet tot elkaar als zijnde apart, of als zijnde oorzaak en gevolg, maar als functioneel in elkaar hakend en elkaar in stand houdend. Om tot een geïntegreerde behandeling te komen is meer nodig dan een copy paste van de modellen uit de drughulpverlening en de psychosezorg. Het vergt een precies klinisch oog van waaruit een behandeling kan volgen met respect voor de manier waarop de verschillende aspecten van deze particuliere diagnose met elkaar verkleefd zijn."

"Dubbele diagnose? Dubbele dosis!" (Michel Batugowski & Philippe Hennaux)

"Het vervelende is dat een rantsoen spek en een rantsoen bonen niet twee rantsoenen bonen met spek zijn". (Maurice de Bevere -Morris-, in Lucky Luke, De Trek naar Oklahoma, p.41)

De sprekers gaan in hun lezing terug naar de politieke, ideologische en sociale omstandigheden die aan het eind van de twintigste eeuw tot de oprichting van La Pièce en Babel leidden. Het concept 'dubbele diagnose' kwam toen tot stand als "trait d'union" tussen twee tot dan toe onverenigbare werelden: deze van de klassieke psychiatrie met "psychose" als hoeksteen en deze waar de meedogenloze justitie en de meedogende geneeskunde het niet over eens geraakten, zijnde de "toxicomanie".

Aanvankelijk wekte dit dubbeldiagnosebegrip voornamelijk angst op, hetgeen resulteerde in: dubbele dosissen neuroleptica, dubbele dosissen benzodiazepinen, dubbele dosissen methadon - indien beschikbaar, dubbele dosissen verzorgers, een dubbel verlangen naar controle, een dubbele angst voor de publieke opinie, dubbele angst om iets verkeerd te doen bij de zorgverleners... Het voorbij deze angst geraken, het tot de essentie komen, is een werk van 20 jaar geweest, dat zelfs nog niet helemaal af is. Dit is een verdienste geweest van instellingen zoals deze, zowel intern, door de persoonlijke bijdragen van de patiënten en werknemers, als extern, door de conceptuele veranderingen die de psychiatrie heeft doorgevoerd, waardoor de publieke visie op geestesziekte is veranderd, en dus ook het beleid. Het zijn deze veranderingen die we zullen proberen te omschrijven.

"In Vertrouwen" (Karel Van Acker & Marty Matthys)

Een dialoog tussen hulpverlener en ex-patiënt vertelt het boeiende verhaal over wat de bedoeling is en wat ervaren wordt. De afdeling en zijn organisatie, de verschillende therapieën, het medicatiebeleid, de regels en kansen, de groep, het personeel, het rehabiliteren en het belang van vallen en opstaan... meer dan één kijk op de behandeling van dubbele diagnose."

"Villa Voortman, een ontmoetingshuis in de stad". (Dirk Bryssinck)

Villa Voortman is een laagdrempelig ontmoetingshuis in de stad. Het richt zich tot kwetsbare mensen met een dubbeldiagnoseproblematiek die om tal van redenen de aansluiting met de reguliere hulpverlening missen. Zij hebben moeilijkheden op verschillende levensgebieden zoals ernstige psychiatrische en justitiële problemen, verslaving, stigmatisering en dakloosheid.

Villa Voortman vertrekt van een schadebeperkende benadering en kenmerkt zich door het aanbieden van een asiel of schuilplaats, een warme plek waar men zich welkom en geaccepteerd voelt. De focus ligt op ontmoeting met respect voor ieders identiteit. Het is een permissieve, niet-verplichtende, 'ontvankelijk wachtende' omgeving die persoonlijke groei en relaties bevordert, belang hechtend aan empowerment, of kracht geven. Het is een plek waar mensen zichzelf kunnen ontwikkelen via artistieke ateliers en andere activiteiten aangeboden door kunstenaars, vrijwilligers en bezoekers zelf. Met respect voor ieders eigenheid wordt er gestreefd naar sociale inclusie en toekomstperspectieven via de ondersteuning van inclusief burgerschap. Onder het motto: "minimale structuur, maximale verantwoordelijkheid" waarbij gelijkwaardigheid, participatie, overleg en destigmatisering centraal staan, wordt er langzaam een band opgebouwd met de bezoekers. Zo worden ze steeds meer mensen met een verhaal wat leidt tot verbondenheid en verlangen en tot een langzame terugkeer in de samenleving waaruit ze werden uitgesloten."